laboratorium: zadanie 2 termin: 5–8 marca 2018 r.

KURS JĘZYKA C++

PROSTA NA PŁASZCZYŹNIE

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Zadanie.

Zdefiniuj klasy wektor, punkt i prosta, które będą reprezentowały odpowiednio wektor, punkt i prostą na płaszczyźnie afinicznej. Klasa punkt ma zawierać dwa stałe i publiczne pola x i y typu double do pamiętania współrzędnych punktu. Klasa wektor ma zawierać dwa stałe i publiczne pola dx i dy typu double do pamiętania kierunku wektora. Klasa prosta ma reprezentować równanie prostej na płaszczyźnie w postaci ogólnej Ax + By + C = 0 (w klasie tej powinny być zadeklarowane trzy prywatne pola a, b i c typu double do zapamiętania tych współczynników).

W klasie wektor zdefiniuj trzy konstruktory: konstruktor domyślny (wygenerowany przez kompilator), konstruktor ze współrzędnymi i konstruktor kopiujący. W klasie tej nie powinno być przypisania kopiującego. Zdefiniuj też funkcję globalną, która będzie składała dwa wektory.

W klasie punkt zdefiniuj cztery konstruktory: konstruktor domyślny (wygenerowany przez kompilator), konstruktor ze współrzędnymi, konstruktor z innym punktem i wektorem (ma zostać utworzony nowy punkt na bazie starego przesuniętego o zadany wektor) i konstruktor kopiujący. W klasie tej nie powinno być przypisania kopiującego.

W klasie reprezentującej prostą na płaszczyźnie zastosuj hermetycację do ukrycia instancyjnych pól składowych. Podefiniuj odpowiednie gettery, które będą udostępniały wszystkie informacje o współczynnikach prostej. Klasa ta powinna być niemodyfikowalna, czyli nie powinna posiadać metod, które umożliwiałyby zmianę tych obiektów.

W klasie prosta zdefiniuj pięć konstruktorów z różnymi argumentami: jeden z parą punktów (prosta ma przechodzić przez dwa różne punkty), drugi z wektorem (prosta ma przechodzić przez punkt oddalony od początku układu współrzędnych przez zadany wektor i być prostopadła do tego wektora), trzeci z jawnie podanymi współczynikami prostej w postaci ogólnej (współczynniki A i B nigdy nie mogą być jednocześnie zerowe), czwarty z prostą i wektorem (ma zostać utworzona nowa prosta na bazie starej przesuniętej o zadany wektor) oraz konstruktor bezparametrowy. Współczynniki równania przechowuj w obiekcie prosta w postaci unormowanej (czyli $\sqrt{A^2+B^2}=1$). Klasa ta ma być niekopiowalna.

W klasie **prosta** zdefiniuj też funkcje składowe badające czy zadany wektor jest prostopadły do prostej, czy jest równoległy do niej oraz czy zadany punkt leży na prostej (ewentualnie obliczającej odległość punktu od prostej). Dodatkowo zdefiniuj funkcje globalne, które sprawdzają czy dwie proste są równoległe, czy są prostopadłe oraz funkcję, która wylicza punkt przecięcia się prostych nierównoległych.

Na koniec napisz program, który rzetelnie przetestuje działanie obiektów wszystkich tych klas i wszystkich funkcji globalnych. Wszystkie obiekty w tym programie powinny być utworzone na stosie.

Podpowiedź.

Zawsze, gdy napotykamy w programie jakieś błędy, niejednoznaczności czy sprzeczności należy to sygnalizować na pomocą wyjątków. Sytuacje wyjątkowe zgłaszamy instrukcją throw. Na przykład w konstruktorze klasy prosta należy zasygnalizować wyjątek, gdy oba końce odcinka będą miały takie same współrzędne. Niech wyjątkami będą obiekty typu invalid_argument:

```
if (p.wspx()==q.wspx() && p.wspy()==q.wspy())
throw invalid_argument("nie można jednoznacznie utworzyć prostej");
```

Uwaga.

Podziel program na pliki nagłówkowe i źródłowe. Funkcję main() umieść w osobnym pliku źródłowym.

Wskazówka.

Wiele informacji na temat prostych na płaszczyźnie znajdziesz w Wikipedii na stronie:

Elementy w programie, na które należy zwracać uwagę.

- Definicje funkcji składowych i konstruktorów (plik źródłowy) mają być umieszczone poza definicjami klas (plik nagłówkowy).
- Wymuszenie wygenerowania konstruktora bezparametrowego frazą default.
- Blokowanie przypisania kopiującego frazą delete.
- Inicjalizacja pól składowych w definicji klasy prosta.